

חוק להארכת תוקף של תקנות-שעת-חירום (רישום ציוד וגיוסו),

תשי"ח-1957 *

1. תקפן של תקנות-שעת-חירום (רישום ציוד וגיוסו), תשי"ז-1956¹ (להלן – התקנות), בתקונים המפורטים בתוספת, מוארך כזה עד יום כ' בטבת תשי"ט (31 בדצמבר 1958).
2. תחילתו של חוק זה היא ביום ח' בטבת תשי"ח (31 בדצמבר 1957), פרט להוראות התוספת, שתחילתן ביום פרסום חוק זה ברשומות.

תוספת

(סעיף 1)

1. בתקנה 1 לתקנות, במקום הגדרת "בעל" תבוא הגדרה זו:
- "בעל" לגבי ציוד – לרבות המחזיק בציוד, ולגבי ציוד שלהחזקתו או להפעלתו דרוש רשיון לפי כל דין – לרבות המחזיק והאדם שעל שמו ניתן הרשיון."
2. אחרי תקנה 4 לתקנות תבוא תקנה זו:
- "הסמכה עליי" 4א. פוקד רשאי בכתב להסמיך אדם להשתמש בסמכויותיו ולמלא את תפקידיו, לפי תקנות 3 (א)–(ד) ו-4, כולם או מקצתם."
3. בתקנה 6 לתקנות, אחרי תקנת משנה (א) תבוא תקנת משנה זו:
- "(אא) פוקד או מפקד מוסמך רשאי בפקודה לחייב בעל ציוד לפנות, בזמן שנקבע בפקודה, לתחנת משטרה או לכל מקום אחר שפורש בפקודה, כדי לקבל פרטים על המקום שבו אותו בעל ציוד חייב להעמיד את הציוד לרשות הצבא."
4. במקום תקנה 7 לתקנות תבוא תקנה זו:
- "תפיסת ציוד 7. ניתן על ציוד צו לפי תקנה 4 או פקודה לפי תקנה 6 או 8 ובעליו לא קיים את הצו או את הפקודה, רשאי מי שהוסמך על ידי פוקד או מפקד מוסמך לתפוס את הציוד למטרה שלשמה ניתן הצו או הפקודה."
5. בתקנה 12 לתקנות, בתקנת משנה (ו), אחרי פסקה (2) תבוא פסקה זו:
- "(2א) אם הוצג באופן כולט על פני הדלת של מקום מגוריו הקבוע או של מקום עסקיו של אדם שעליו הוא חל, כפי שנמסר בשעת הרישום, רואים אותו, לענין תקנה 7 בלבד, כאילו הגיע לידיעת אותו אדם כתום 12 שעות מזמן ההצגה."

דוד בן-גוריון
שר הבטחון

דוד בן-גוריון
ראש הממשלה

יצחק בן-צבי
נשיא המדינה

* נתקבל בכנסת ביום ח' בטבת תשי"ח (31 בדצמבר 1957); הצעת החוק ודבריו הסבר נתפרסמו בה"ח 330. תשי"ח, עמ' 118.
1 ק"ת 649, תשי"ז, עמ' 334; ס"ח 225, תשי"ז, עמ' 91.